



Na braniku Otadžbine - Arkanovi „Tigrovi“

Владислав Б. Сотировић Serbian Patriotic Front 04.06.2009 15:08



„Tigrovi“, ili zvanično SRPSKA DOBROVOLJAČKA GARDA, pod komandom ŽELJKA RAŽNJATOVIĆA – „ARKANA“ osnovana je krajem 1990. godine kao preka potreba zaštite srpskog nacionalnog bića zapadno od reke Drine u trenutku kada su hrvatski nacisti re-aktivirali politiku iz doba Drugog svetskog rata pod motom „Hrvatska do Drine“ i počeli sa maltretiranjem i likvidacijom Srba na prostorima „Lipe Njine“, prvo u urbanim sredinama a nakon toga duljem Velike Krocije u granicama koje je skrojio nakon Jasenovca r

Elem, ova Arkanova paravojna jedinica je formirana isključivo od patriotski orjentisanih dobrovoljaca koji su bili spremni da i svoj život bespogovorno stave na oltar Otadžbine. Kuriozitet je da su Arkanovi Tigrovi (ovo popularno ime su dobili po malom tigriću kojeg je Arkan imao uvek pored sebe i koji je konačno poslužio za logotip Garde) beležili na svom patriotsko-ratnom putu samo vojne uspehe i neosporive pobeđe što se pripisuje njihovom neizmernom rodoljublju kao i, pre svega, gvozdenoj disciplini koju je uveo u jedinicu lično Predrag Ražnjatović. Na žalost, naravno, bilo je i ljudskih gubitaka i padova, ali je to sve zanemarljivo u odnosu na postignute uspehe u odbrani Srpstva od hrvatsko-bošnjačke kame sa slovom „U“ na balčaku. Neki Arkanovi gardisti su nakon zarobljavanja od strane hrvatskih regularnih vojno-redarstvenih formacija bivali izmasakrirani što se npr. jasno vidi na jednom od video snimaka same Garde za vreme odbrane Masleničkog mosta („srpskog koridora do mora“). Mora se, u svakom slučaju, reći da su ogromnu ulogu u Otadžbinskom ratu 1991.-1995. g. odigrali upravo ARKANOVCI TIGROVI u odbrani Srba od hrvatsko-bošnjačke politike iz Drugog svetskog rata. Tigrovi su, naime, svojim briljantnim vojnim akcijama i herojskim držanjem svakog pojedinca Garde u borbama protiv nadmoćnijeg neprijatelja oslobodili i ustalili granice REPUBLIKE SRPSKE KRAJINE. Očistili su PODUNAVLJE, tj. teritorije gradova VUKOVARA, OSEKA, VINKOVACA, BOROVA, i nekih ostalih mesta gde su Srbi bili na stalnoj meti ustaških klero-fašističkih bojovnika-fanatika kojima se dirigovalo direktno iz kancelarija Banskih Dvora i sale Hrvatskog Sabora. Učestvovali su u KRVAVOM proboju oko grada VUKOVARA u koji su prvi ušli slomivši ustaške terorističke postrojbe i tako oslobodili preživjele Srbe zatočenike u podrumima vukovarskih kuća ujedno nailazeći na gomile srpskih leševa razbacanih po vukovarskim ulicama nakon bežanije „Za Dom spremnih“ crnokošuljaša. Ujedno, upravo prilikom oslobađanja Vukovara, Tigrovi su pretrpeli i najveći broj žrtava u toku čitavog Otadžbinskog rata. Po smirivanju ratnog stanja u PODUNAVSKOM kraju, nakon proterivanja nacističkih crnokošuljaša, TIGROVI formiraju centar za vojnu obuku novih dobrovoljaca koji su dolazili u jedinicu iz svih srpskih krajeva jer se upravo ova dobrovoljačka formacija pokazala kao najrodoljubivija, najdisciplinovanija i konačno najefikasnija. Ovaj centar za obuku se nalazio u mestu ERDUTU, u blizini grada Oseka u kome je svoj krvavi pir nad srpskim civilima sprovodio ustaški crnokošuljaš Branimir Glavaš . Svi Arkanovi dobrovoljci koji su pristizali u erdutski centar bili su krajnje osposobljeni i visoko obučeni upravo za specijalističku anti-terorističku borbu. Obuka se sastojala iz borilačkih veština po sistemu prsa u prsa i nož na nož, rukovanja svim vrstama naoružanja i tehnike, postavljanjem i demontiranjem svih vrsta minsko-eksplozivnih sredstava, pružanja prve pomoći kako svojim saborcima tako i oslobođenim srpskim civilima, preživljavanja u ekstremnim uslovima i dušmanskom okruženju, itd. Svaki pripadnik Srpske dobrovoljačke garde je bio obučen i sposoban za svaki vid pešadijske borbe. Iz erdutskog centra nakon završene ratno-medicinske obuke, Arkanovi dobrovoljci su raspoređivani na razna ratišta kako bi stali na branik nezaštićenog srpskog stanovništva i SRPSKE države. Sem po

Republici Srpskoj Krajini, Arkanovi Tigrovi su imali oslobodilačkih akcija i na prostoru Republike Srpske, gde su npr. oslobodili srpsku Bijeljina od terora Alijinih "Zelenih beretki". Stoga je srpski narod iz ovog kraja nakon uspešne "Bijeljinske operacije" spevao stih posvećen svom oslobodiocu Arkanu: "Hvala ti Arkane Bog ti dao sreće Bijeljina te nikad Zaboravit neće" Konačno, uz nesebičnu pomoć i herojsko požrtvovanje Arkanovih Tigrova zaustavljena je ofanziva mudžahedinsko-muslimanskog "5 korpusa" tzv. Armije Bosne i Hercegovine koji se približio na svega nekoliko kilometara gradu Banja Luci preteći da ga okupira i pretvori u Bosanski Vukovar, tj. u grad konc-lager. Međutim, tada su Arkanovi Tigrovi munjevitom i dobro isplaniranom akcijom razbili udarnu moć "5 korpusa" i sprečili zauzimanje i razaranje Banja Luke (koja je inače po ustaškim planovima iz 1941. g. trebala da postane nakon rata glavnim gradom tzv. "Neovisne Države Hrvatske"). Čak šta više, nakon razbijanja i potiskivanja "5 korpusa", Tigrovi prelaze u kontra-ofanzivu i herojskom borbom potiskuju Alijine fundamentaliste daleko od kako grada Banja Luke tako i od granica Republike Srpske. Kao paravojna jedinica, Tigrovi su bili odskočna daska za kasnije specijalne jedinice. Bili su jedinica u kojoj je vladao visok borbeni moral i patriotsko raspoloženje, nisu znali za strah i poraz, a što je najbitnije, ova jedinica je bila visoko DISCIPLINOVANA jer se znao red i slušala komanda a sam komandant bio krajnje poštovan i uvažavan. Arkan je sa svojim Tigrovima održavao i visok moral kod vojnika Republike Srpske Krajine a mnogi vojnici iz JNA su dobrovoljno prelazili u Tigrove kako bi se stvarno borili a ne blefirali i uzalud ginuli pod komandom nesposobnih i izdajničkih generala Brozove partizanske armade. Treba istaći i to da je srpski narod imao ogromno poverenje u Arkana i njegovu Srpsku dobrovoljačku gardu. I sam narod je više verovao Arkanu nego tadašnjoj korumpiranoj JNA – naročito nakon slučaja u Borovom Selu 2. maja 1991. g. kada su transporteri JNA izvukli hrvatske crnokošuljaške koljače nakon neuspelog ustaškog napada na selo. Razlog ovom nepoverenju je bio pre svega u tome što je JNA bila krajnje neodlučna u ratu i ponasala se neutralno a intervenisala isključivo samo u slučajevima kada je direktno bila ugrožena neprijateljskom vatrom. U svakom slučaju, JNA je Srbima pružala malu zaštitu pa je zbog njene vojne strategije tipa KRENI-STANI narod i digao ruke od pripadnika JNA i svoje živote i slobodu stavio Arkanu u ruke pevajući stih: "Pamti će Tigrove ustaška banda Peleta majora i Komandanta!" Владислав Б. Сотировић <http://ovsiste.webs.com> <http://srbskipatriotskifront.webs.com>

<http://www.svevesti.com/?l=sr&a=138920>